

UZASADNIENIE

Skarżąca M. S. złożyła skargę o wznowienie postępowania z powództwa M. W. przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. zakończonym prawomocnym wyrokiem zaocznym z dnia 16 kwietnia 2015 roku (sygn. akt VIII GC 407 / 14).

W uzasadnieniu swojego stanowiska podała, że działa on jako interwenient po stronie spółki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.. Wskazała, że postępowanie prowadzone przez Sąd Okręgowy w Szczecinie z powództwa M. W. przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. o stwierdzenie nieistnienia uchwały ewentualnie o stwierdzenie nieważności uchwały ewentualnie o uchylenie uchwały (...) Zgromadzenia Wspólników (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z dnia 23 czerwca 2015 roku, jest dotknięte nieważnością o jakiej mowa w art. 379 pkt 5 k.p.c. Podał, że nieważność wynika z tego, iż spółka (...) była pozbawiona możliwości działania na skutek naruszenia art. 133 § 2 a w zw. z art. 133 § 2 k.p.c. Dodała, że było to spowodowane celowym działaniem powoda, który jako adres spółki podał adres kontrolowany przez bliską mu osobę i nie mogło zatem dojść do skutecznego doręczenia spółce. Okoliczności te zdaniem skarżącej uzasadniają wznowienie postępowania na podstawie art. 401 pkt 2 k.p.c.

W odpowiedzi na skargę M. W. wniósł o odrzucenie skargi o wznowienie postępowania ewentualnie wniósł o oddalenie skargi o wznowienie postępowania i zasądzenie od skarżącego na jego rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu swojego stanowiska podał, że skarżąca M. S. wywodzi dla siebie uprawnienie interwenienta ubocznego do wystąpienia ze skargą o wznowienie postępowania tymczasem nigdy nie stała się ona interwenientem ubocznym w postępowaniu zakończonym prawomocnym wyrokiem zaocznym. Wskazał również, że nie ma ona interesu prawnego aby sprawa została rozstrzygnięta na korzyść jednej ze stron. Podał też, że M. S. nie może być też interwenientem ubocznym samoistnym na podstawie art. 81 k.p.c. albowiem wyrok zaoczny z dnia 16 kwietnia 2015 roku (sygn. akt VIII GC 407 / 14) nie ma wpływu na jej sferę prawną ani też nie uzasadnia jej interesu prawnego. Podniósł także, że zarzut nieważności postępowania toczącego się pod sygn. akt VIII GC 407 / 14 jest chybiony. Adres spółki (...) (pozwanej w postępowaniu - sygn. akt VIII GC 407 / 14) zarówno w chwili wytaczania powództwa jak i w czasie dokonywania doręczeń przez Sąd Okręgowy był aktualnym adresem ujawnionym w KRS, a Sąd orzekający dokonywał kontroli tego adresu co wynika bezpośrednio z akt sprawy. Zdaniem M. W. przedmiotowa skarga nie zasługuje na uwzględnienie z przyczyn podanych powyżej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. W. wytoczył powództwo przeciwko pozwanemu (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. o ustalenie nieistnienia uchwały ewentualnie o stwierdzenie nieważności uchwały ewentualnie o uchylenie uchwały (...) Zgromadzenia Wspólników (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z dnia 23 czerwca 2014 roku. Stronami postępowania byli powód M. W. i pozwany UM DATA spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S.. Postępowanie to zakończyło się wyrokiem zaocznym wydanym w dniu 16 kwietnia 2015 roku (sygn. akt VIII GC 407/14), wyrok uprawomocnił się w dniu 27 maja 2015 roku. Wszystkie doręczenia kierowane do spółki (...) w toku tego postępowania były kierowane na adres spółki ujawniony w KRS tj. ul. (...), (...)-(...) S.. Przesyłki były prawidłowo awizowane i pozostawione w aktach ze skutkiem doręczenia w trybie art. 139 k.p.c.

(okoliczność niesporna, a nadto dowód akta sprawy VIII GC 407/14)

Uchwałą (...) Zgromadzenia Wspólników (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z dnia 23 czerwca 2014 roku dokonano zmiany zarządu spółki UM DATA. W dniu 22 września 2014 roku P. A. powołany na prezesa zarządu powyższą uchwałą złożył wniosek do Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie, XIII Wydziału Gospodarczego o zmianę adresu spółki (...). Wpis został dokonany w dniu 18 maja 2015 roku.

(okoliczność niesporna, a nadto dowód wniossek k. 36-37);

O wydaniu wyroku zaocznego skarżąca M. S. dowiedziała się od P. A. w dniu 12 czerwca 2015 roku z pisma M. W., który powoływał się na wyrok zaoczny z dnia 16 kwietnia 2015 roku. Po prawomocnym zakończeniu postępowania w sprawie M. S. złożyła interwencję i szereg innych wniosków procesowych.

(dowód: pismo z dnia 10 czerwca 2015 roku k. 31 – 32, notatka k. 33, zgłoszenie interwencji ubocznej k. 22- 25).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skarga o wznowienie postępowania nie zasługiwała na uwzględnienie.

Za podstawę wniesionej skargi o wznowienie postępowania skarżąca wskazała dyspozycję art. 401 pkt 2 k.p.c. Jako przyczynę wznowienia skarżąca zatem wskazała to, że jako strona postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem zaocznym wskutek naruszenia przepisów prawa była pozbawiona możliwości działania.

Przy tak określonej podstawie skargi o wznowienie postępowania (art. 401 pkt 2 k.p.c.) niezbędnym było rozpoznanie czy skarżąca ma legitymację do żądania wznowienia postępowania. Zdaniem Sądu Okręgowego skarżąca takiej legitymacji do wystąpienia z żądaniem wznowienia postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem zaocznym z dnia 16 kwietnia 2015 roku nie posiada. Analiza akt sprawy o sygnaturze VIII GC 407/14 wskazuje jednoznacznie, że skarżąca M. S. nie była stroną tego postępowania, a zatem nie może domagać się jego wznowienia ponieważ nie była objęta jego skutkami. Skarżąca nie przedstawiła żadnych argumentów, które mogłyby podważyć kwestię braku legitymacji skarżącej. Wskazywała ona bowiem, że jej uprawnienie do wystąpienia ze skargą wynika z faktu, iż takie uprawnienie ma interwenient uboczny samoistny. W ocenie Sądu Okręgowego dla oceny legitymacji skarżącej do wniesienia w przedmiotowej sprawie skargi o wznowienie postępowania bez znaczenia pozostaje okoliczność czy miała ona interes w uzyskaniu statusu strony w postępowaniu zakończonym prawomocnym wyrokiem zaocznym. Istotne jest bowiem to, że powyższy prawomocny wyrok zaoczny nie zawiera w stosunku do skarżącej M. S. jakiegokolwiek rozstrzygnięcia. Ponadto nie można nie zauważyć, że skarżąca nie uzyskała statusu interwenienta ubocznego w postępowaniu z powództwa M. W. przeciwko pozwanemu (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. (sygn. akt VIII GC 407/14) zakończonego prawomocnym wyrokiem zaocznym. M. S. nie ma także interesu prawnego aby przedmiotowa sprawa została rozstrzygnięta na korzyść jednej ze stron bowiem nie pozostaje z żadną ze stron postępowania w jakimkolwiek stosunku prawnym. Jak już wcześniej wskazano M. S. nie była interwenientem w prawomocnie zakończonym postępowaniu, ale też nie może się stać interwenientem samoistnym w niniejszym postępowaniu gdyby nawet przyjąć, że skarga o wznowienie jest połączona ze zgłoszeniem interwencji ubocznej samoistnej (co nie zostało faktycznie zgłoszone). Podnieść należy, iż interwencja w ogóle jest dopuszczalna gdy postępowanie się toczy. W przypadku gdy sprawa jest już zakończona odpada potrzeba wspomaganie strony w prowadzeniu procesu przez interwenienta i tym samym odpada przesłanka uzasadniająca dopuszczalność interwencji.

Legitymacja do żądania wznowienia postępowania stanowi przesłankę materialnoprawną, natomiast jej brak skutkuje oddaleniem skargi. Zatem skoro skarżąca nie ma legitymacji do wniesienia skargi o wznowienie postępowania z powództwa M. W. przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. zakończonego prawomocnym wyrokiem zaocznym z dnia 16 kwietnia 2015 roku (sygn. akt VIII GC 407 / 14) to skarga winna zostać oddalona.

W świetle powyższego bez znaczenia dla przedmiotowej sprawy pozostają okoliczności podniesione w skardze, a dotyczące prawidłowości doręczeń w postępowaniu o sygnaturze akt VIII GC 407/ 14. Sąd Okręgowy pozostawia je zatem poza nawiasem rozważań.

Reasumując Sąd oddalił skargę wobec braku legitymacji materialnoprawnej skarżącej M. S..

Sygn. akt VIII GC 411/15

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)